

**SPRÁVCI PALÁCE
VIDĚNÍ**

A large, bold, black logo consisting of the letters 'U' and 'P' joined together. The 'U' is on the left and the 'P' is on the right. The logo is centered within two concentric, light gray circles. A vertical and a horizontal line intersect at the center of the circles, with small registration marks at the four corners of the page.

UP

**KEEPERS OF THE
PALACE OF SEEING**

1. 9. 2020 — 4. 10. 2020

etc. galerie
Sarajevská 16
Praha 2 / Prague 2

Lea Petříková (*1992)

Lea Petříková je filmařka a vizuální umělkyně žijící v Praze. Absolvovala studium na VŠUP a v Centru pro audiovizuální studia FAMU, kde v současnosti pracuje na doktorském výzkumu zaměřeném na zobrazování mimořádných stavů vědomí v kinematografii a na filmovou produkci farmaceutické firmy Sandoz. Za svou teoretickou práci získala v roce 2020 Cenu Jacquese Derridy pro mladé výzkumníky v humanitních oborech. Skrze médium pohyblivého obrazu Petříková zkoumá možnosti a limity zachycení mezních vjemů skutečnosti, a to jak v rámci individuální, tak kolektivní zkušenosti. Paralelně s vlastními výstavními projekty na toto téma také přednáší.

Lea Petříková (*1992)

Lea Petříková is a filmmaker and visual artist based in Prague. She graduated from the Academy of Arts, Architecture and Design and Centre of Audiovisual Studies at FAMU, where she currently works on her PhD project focused on the depictions of altered states of consciousness in cinematography and the film production of the pharmaceutical company Sandoz. In 2020, she received the Jacques Derrida Prize dedicated to young researchers in humanities. Through the medium of moving image, Petříková explores the possibilities and limits of capturing the marginal perceptions of reality, both within an individual and collective experience. In addition to her exhibition projects, she also lectures on this subject.

Vychází slunce a skupina lidí zapáleně konfrontuje své vzpomínky na natáčení Paláce vidění. Dojmy se slévají i vylučují; vzniká nejasný obraz toho, co mohl Palác vidění být. Stejně jako tehdy nebylo možné film o paláci dokončit, nelze ani nyní plně rekonstruovat jeho podobu. Podaří se tam správcům Paláce vidění vrátit alespoň ve vlastní mysli?

Při pátrání vysoko v horách houstne cestovatelům krev a vyvolává zjitřený pocit vědomí. Dvoukanálová videoinstalace Ley Petříkové pojednává o (ne)možnosti zachycení a přenosu viděného, o nepostihnutelnosti zážitků přesahujících naše chápání. Umělkyně volně adaptuje mystickou knihu *Hora analogie* od Reného Daumala, ve které se skupina hledačů vydává pátrat po legendární hoře, již je možné spatřit pouze za podmínky silné víry. Podobně se i v ústředním videu výstavy schází na vrcholku kopce členové bývalého štábu, který se kdysi pokoušel místo nazývané Palác vidění zachytit. Na tomto místě mělo docházet k jakési transformaci, k procesu učení *vidět, ne jen dívat se*. Z tohoto konceptu, či snad legendy o reálném místě, následně vzešel námět na film, který se skupina rozhodla realizovat. Filmaři se vydali hledat Palác vidění vyzbrojení konvenčními filmovými prostředky s motivací předat pomocí pohyblivého obrazu své poznatky ostatním hledačům. Film však nemohl vzniknout, neboť se jednalo o samotnou zkušenost, proces vnitřní transformace, jenž zahrnoval také obrat v rámci filmového postupu – tradiční role byly zrušeny, filmaři ztratili odstup a stali se součástí samotného filmu.

V druhé části výstavy Petříková sama vstupuje do obrazu, aby přednesla online přednášku na konferenci. Tématem je filmová produkce farmaceutické společnosti Sandoz, konkrétně pak nerealizovaný film z jejich portfolia na motivy zmíněné knihy *Hora analogie*. Společnost Sandoz se pokoušela adaptovat tento mystický text ještě dříve, než tak učinil v sedmdesátých letech volným způsobem Alejandro Jodorowsky ve filmu *Svatá hora*. Avšak bez úspěchu – zdá se, že filmový štáb vzal svůj úkol vážněji, než bylo potřeba, a v Alpách, kde se film natáčel, došlo k něčemu, co přesáhlo rozměry natáčení.

Petříková *jako umělkyně* spojuje zážitek z pohyblivého obrazu se stavy změněného vědomí, *jako vědkyně* badá v archivech filmové produkce farmaceutické firmy Sandoz a *jako filmařka* se ptá po možnostech poznání prostřednictvím filmového média. Vzájemně odlišné pracovní módy, v nichž se autorka pohybuje, splývají a jejich metodologie se

The sun rises and a group of people heatedly confronts the memories they have of the shooting of the Palace of Seeing. Impressions are merging, as well as contradicting themselves; an unclear image emerges of what the palace could have been. Just as it was impossible to complete the film about the palace at the time, even at this time it is not possible to fully reconstruct its form. Will the keepers of the Palace of Seeing manage to return there – at least in their minds?

Searching high in the mountains makes the traveller's blood thicker and induces a titillated state of mind. The two-channel video installation of Lea Petříková deals with the (im)possibility of recording and transmitting perception, with the elusive nature of the experience that is beyond our conception. The artist loosely adapts René Daumal's mystical book *Mount Analogue*, in which a group of seekers sets out to search for a legendary mountain that can be seen only under the condition of a strong belief. Similarly, in the central video of the exhibition the members of a former film crew, who once strived to capture a place titled the Palace of Seeing, meet on a top of a hill. In this place, some form of transformation was supposed to take place – a process of learning how *to see, and not only to look at*. Based on this concept, or possibly a legend about a real place, the theme of the film came out, which the group decided to materialise. The filmmakers set out to search for the palace armed with conventional filmmaking means, intending to use moving image to transmit their findings to other seekers. However, the film could not be made, because it was the experience as such that was concerned, a process of inner transformation that also included a turn within the filmmaking process as such – traditional roles were abolished, the filmmakers lost their distance and became an inherent part of the movie itself.

In the second part of the exhibition, Petříková herself enters the image to present an online lecture at a conference. The subject of the lecture is a film production of the pharmaceutical company Sandoz, particularly a discharged movie from their portfolio on the motif of the aforementioned book *Mount Analogue*. Sandoz attempted to adapt this mystical text even before it was done by Alejandro Jodorowsky in his film *The Holy Mountain* in the 1970s. The company did not succeed – it seems that the film crew took the task more seriously than needed, and in the Alps, where the movie was filmed, something happened that exceeded the scale of the shooting.

prolíná – subjektivní zážitek stojí vedle zdánlivě vědeckého popisu, stejně jako jsou fiktivní příběhy nerozlišitelně proplétány s fakty. Nemožnost poznání prostřednictvím média pohyblivého obrazu souvisí s přísně hierarchizovaným filmovým průmyslem a jím utvořený kánon je zpochybněn jako překážka mystické transformace.

As an artist, Petříková connects the experience of moving image with altered states of consciousness, *as a researcher*, she explores the archives of the pharmaceutical company Sandoz, and *as a filmmaker*, she enquires about the possibilities of gaining knowledge through the means of the medium of film. The various working modes – in between which the artist moves – coincide, and their methodology intersects: a subjective experience is situated alongside a seemingly scientific description, as well as fictional stories are indistinguishably interwoven with facts. The impossibility of gaining knowledge through moving image relates to the strictly hierarchised film industry and a canon formed by this industry, which is questioned as a barrier to a mystical transformation.

KURÁTOŘI / CURATORS: TOMÁŠ KAJÁNEK
& MARKÉTA JONÁŠOVÁ
PRODUKCE / PRODUCTION: ANNA DAVIDOVÁ
ARCHITEKTURA / ARCHITECTURE: KATEŘINA KULANOVÁ
KOREKTURY / PROOFREADING: MICHAL JURZA
PŘEKLAD / TRANSLATION: MARKÉTA JONÁŠOVÁ
DESIGN: NELA KLIMOVA

PROJEKT JE FINANČNĚ PODPOŘEN GRANTY OD
MINISTERSTVA KULTURY ČR A MAGISTRÁTU HL. MĚSTA
PRAHY A FAMU.

THE PROJECT IS FINANCIALLY SUPPORTED BY GRANTS
FROM THE MINISTRY OF CULTURE OF THE CZECH
REPUBLIC, PRAGUE CITY HALL AND FILM AND TV SCHOOL
OF ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE.

MINISTERSTVO
KULTURY

etc.

FAMU